

ges til —, en saa alvorlig Forhandling, at vi faae klaret ved bestemte Forslag, hvad vi fra Demokratiet's Side ville, og hvad de Herrer ville. Hvilket Standpunkt staa vi i Diebliftet paa i Danmark? Paa den Resolution eller den Dagsorden, der siger, at indtil vi faae et Ministerium, der vil gjøre denne Sag til en Livsopgave for Alvor, forhandle vi ikke — det er ikke ordret, men det er Mening; det er det Sidste, vi have vedtaget fra Venstres Side i denne Sag —, men saa siger jeg, efter denne alvorlige Forhandling ved 1ste Behandling lade vi denne Sag gaa til Udvalg og optage til Drøftelse at faae et nyt Grundlag i denne Sag. Det er udtalt af det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg); det er udtalt af en Mand, der udtalte sig saa moderat paa det militære Omraade som det ærede Medlem fra Ribe (B. Holm); det er udtalt fra alle Sider, saavidt jeg har hørt, at vi skulde se at faae et andet Grundlag; det er det, vi skulle arbejde hen til. Naar vi nu komme i Udvalg, sig vi fra vor Side klart og bestemt, at det, vi først og fremmest ville, er, at vi ville i alt Fald ikke videre paa den Bet, som vi ere komne ind paa i 1867, og ad hvilken man nu stadig vil gaa videre og videre, saaledes at det nu ikke er 12 Mill. Kr. aarlig, men at vi ere oppe paa nogle og tyve, ja henimod 30 Mill. ordinært til Forsvarsvæsenet. Det, vi maa forlange fra vor Side, er, at nu maa vi dog en Gang sige de Herrer klart og bestemt, hvad vi ville. Derfor er det nødvendigt, og derfor ere Oppositionens Talere Alle som En enige om, at hvad vi forlange, er et andet Grundlag. Saa ville vi i Udvalget maaffe kunne faae hyderligere Oplysninger om den Beføstning, som den høitærede Minister i dette Dieblift er saa uklar med; saa kunne vi maaffe, naar vi spørge og atter spørge gjennem Skrivelser, faae det at vide, og det kan jo lede os til at indtage vort Standpunkt hyderligere. Derfor har jeg for mit Vedkommende ogsaa villet være med i denne Debat, og fra mit personlige Standpunkt mener jeg i Overensstemmelse med mine Kolleger, der have talt, at have sagt aabent, hvad mit Grundstade er, og det tror jeg er sagt saa tydelig, at Enhver i Salen fortaar, hvad min Mening er. Jeg indrømmer de Herrer, at det er Danmarks Livsøag, at det er Danmarks største økonomiske Sag. Derfor maa vi tage denne Sag alvorlig, men de Herrer maa undstykke mig, at jeg har den stik modsatte Opfattelse af beres. Jeg er ikke kommen til den ved at læse Bladartikler, ikke ved at læse Bjecer eller gaa paa Møder, men jeg har faaet den som fleraarigt Medlem af Danmarks Finants-

udvalg, ved at sidde i dette Mar for Mar og faae Oplysninger om, hvorledes det staa til med Militærvæsenet andre Steder, og hvad vi kunne præstere, og hvad det koster. Hver Gang, vi skulle give en staftels Enke en Pension, saa trykke vi os, men hver Gang, der er Tale om Militærvæsen, saa give vi Millioner, saa spørge vi ikke om, hvad vi ere i Stand til, om vi virkelig fornøstigtvis og med Nytte ere i Stand til at værgе vort Land? Ere vi i Stand til paa det militære Omraade virkelig at gjøre Noget, der kan gavne os, eller kunne vi ikke snarere stade os, især naar vi høre, hvordan vi staa os overfor Udlandet? Og saa vandt jeg Mar for Mar den Anskuelse, at jeg kunde aldrig gavne mit Fædreland bedre end ved at være med til i Pragis at føre igjennem det, som Venstre for mange, mange Mar siden har søgt: at indskrænke Udgifterne til Forsvarsvæsenets Fremme. Jeg vil virkelig ikke formaste mig til som Lægmand at sige, at saa og saa mange Batailloner, Batterier og Kavalleriregimenter skulle vi have. Det maa vi nemlig lade de militære Sagkyndige i allerhøieste Grad være med om, naar vi ellers ere enige med dem, det kunne vi Lægfolk ikke saa godt bedømme. Hvad vi kunne dømme om er det Finantsielle og ogsaa maaffe den politiske Side i det Hele taget. Derfor tillader jeg mig som Lægmand i denne Sag at protestere mod hele det Uvæsen af finantsielle og politiske Grunde, og det tror jeg at have Lov til som dansk Mand, og derfor har jeg ment, at man godt kan sige med Sandhed, at det, vi ville, er at lade Sagen gaa i Udvalg og der arbejde alvorlig og oprigtig paa et Resultat, og det maa i ethvert Fald være et andet Grundlag.

Hedemann: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke opholde Thinget længe; men det kunde dog være rigtigt kortelig at omtale de Anskuelser, der nu ere komne frem fra forskjellige af de Herrer fra venstre Side. I mit første Foredrag udtalte jeg mig om, paa hvad Maade jeg var kommet til den Anskuelse, at Kjøbenhavns Beføstning fra Landtiden var nødvendig for Danmarks Forsvar. Der er derefter fremkommet forskjellige Udtalelser af de Herrer, som vise, at det ærede Medlem fra Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) vistnok har Ret i, at der indensfor Venstre raader forskjellige Anskuelser om, hvad der skal gjøres i denne Sag. Vi have jo hørt forskellige Udtalelser, lige fra Udtalelser om fuldstændig Afvæbning og til Udtalelser, der tyde paa, at der er Billie til for Alvor at gjøre Noget for Landets Forsvar. Jeg har glædet mig over at høre fra